

Sygn. akt I CSK 881/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa I. D.
przeciwko Funduszowi w W.
o odszkodowanie ewentualnie nakazanie złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt VI ACa 556/12,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (jeden
tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na oczywistej zasadności skargi, której upatruje, jak sama wskazuje, „na niezrealizowaniu funkcji rozpoznawczej, jak i kontrolnej w toku postępowania apelacyjnego”.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Skarga ma charakter polemiczny i kwestionuje poczynione w postępowaniu ustalenia faktyczne oraz zarzuca naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów. Tymczasem podnoszenie takich zarzutów w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne. Sąd Najwyższy jest także związany poczynionymi ustaleniami faktycznymi. Nie można zgodzić się ze skarżącą, że reguła ta nie może mieć zastosowania, gdy sąd drugiej instancji akceptuje dowolną ocenę sądów pierwszej instancji lub sam przeprowadza wadliwe postępowanie dowodowe. Abstrahując od faktu, że skarżąca nie była w stanie wykazać, na czym rzekoma dowolność w działaniu Sądów *meriti* miała polegać, to niewątpliwie także nawet w takich przypadkach nie jest dopuszczalne czynienie w skardze kasacyjnej zarzutu co do przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.